

Saarlooswolfhond

Oorspronkelijk doel:

Leendert Saarloos wilde een werkhond en ideale huishond fokken met meer natuurlijke eigenschappen. De Duitse Herder zou door inkruising met een wolvin meer natuurlijke eigenschappen tonen. In eerste instantie wilde hij een superieure politiehond fokken, maar vanwege het conflict vermijdende gedrag bleken de honden meer geschikt als blindengeleidehond.

Beknopte geschiedenis

De Saarlooswolfhond is vernoemd naar zijn 'schepper' Leendert Saarloos (1884-1969). Saarloos heeft weinig gedocumenteerd en hij leek niet op uniformiteit in exterieur te fokken. Het eerste nest werd geboren in 1937. Twee pogingen heeft hij tevergeefs gedaan om het ras als Europese Wolfshond erkend te krijgen. Na zijn dood zijn prominente kynologen gevraagd om het ras te erkennen en veilig te stellen voor de toekomst. Dit gebeurde in 1975 en het ras kreeg de naam van zijn schepper. Toen werd ook de eerste rasvereniging opgericht. De eerste rasvereniging heeft een gecentraliseerd fokbeleid. Dit veroorzaakte onvrede waarna een aantal eigenaren buiten de rasvereniging zijn gaan fokken, een eigen vereniging oprichtten en er twee verschillende stammen ontstonden. Zo ontstonden binnen dit kleine ras al ruim dertig jaar twee gescheiden populaties, waarbij de laatste jaren pogingen gedaan worden om elkaars honden te gebruiken voor de fokkerij.

Vroeger*1963

Nu

Uiterlijk volgens rasstandaard (FCI311)

Krachtig gebouwd, uiterlijk, lichaamsbouw, gangwerk en beharing doen denken aan die van de wolf. Harmonieus, heeft lange benen, zonder indruk te wekken van hoogbenig.

Oorspronkelijk doel in relatie tot het uiterlijk

Het uiterlijk was van minder prominent belang voor het oorspronkelijke doel van blindengeleidehond.

Huidig uiterlijk

Het is nog een jong ras en er zijn geen grote veranderingen ten opzichte van de eerste officiële rasvertegenwoordigers. De twee verschillende fokrichtingen tonen onderling wel meer variatie, waarbij honden van de tweede rasvereniging meer variatie in uiterlijk en gedrag vertonen.

Gedrag volgens rasstandaard

Zeer levendig, trots, onafhankelijk karakter. Gehoorzaamt uit eigen vrije wil, niet slaafs. Aanhankelijk aan zijn baas, hoogst betrouwbaar. Tegenover vreemden gereserveerd, enigszins wantrouwend, dit kenmerkend gedrag dient behouden te blijven als rastypische eigenschappen.

Oorspronkelijk doel in relatie met gedrag

De gereserveerdheid en aangeboren vluchtdrift maakte dat het ras voorzichtig met obstakels en probeerden deze te vermijden. Deze eigenschappen hadden als blindengeleidehond meerwaarde.

Huidig gedrag

Voor de eigenaren is het een aanhankelijke en betrouwbare hond. Door zijn energieke, intelligente, gereserveerde, eigenwijze en trotse persoonlijkheid, vraagt zijn opvoeding de nodige vasthoudendheid én flexibiliteit van zijn mensen. De gereserveerdheid is in de huidige maatschappij, met toenemende drukte, niet altijd zo comfortabel voor hond en eigenaar. Binnen de fokkerij probeert men hier een werkbaar evenwicht in te vinden. Het zijn geen allemansvrienden en zijn het meest op hun gemak binnen het eigen gezin. De hond is van nature conflict vermijdend en zal niet tot de aanval over gaan. Ten gevolge van gericht fokbeleid en het effect van de actuele genetische vernieuwing (d.m.v. o.a. outcross), is er een evolutie naar wat vrijere honden.

Gezondheid*1

Zoals bij ieder levend wezen komen er bij de hond ziektes voor. Fokdieren worden getest op oog-afwijkingen en HD. HD komt nagenoeg niet voor. Epilepsie is wel een aandachtspunt. Daarnaast kan Degeneratieve Myelopathie (ruggemerg aandoening) en dwerggroei voorkomen, maar sinds hier een DNA test voor beschikbaar is worden er geen lijders meer geboren.

Overige/Aandachtspunten

Binnen dit ras is er sprake van twee verschillende stammen. Vanwege de kleine en kwetsbare populatie wordt er via genetische verbreding van de fokpopulaties (o.a. outcross) gekeken hoe dit ras, met behoud van zijn unieke eigenschappen, voor de toekomst kan blijven bestaan.

*1 Deze opsomming is niet volledig. Voor meer informatie verwijzen wij u graag naar www.licg.nl waar alle voorkomende ziekten en erfelijke afwijkingen zijn opgenomen en kort beschreven. Het LICG is een onafhankelijke organisatie over het verantwoord kopen en houden van huisdieren.

Bron: FCI, Raad van Beheer, Rasvereniging, Hondenwereld, Graaf van Bylandt en diverse kenners van het ras.